

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 100Csp/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123322463
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Poništová Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6123322463.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Luciou Poništovou, Ph.D. v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpená: Sidor a partneri, s. r. o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec o zaplatenie 2.592,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica sa domáhal právny predchodca žalobcu (Ahoj, a.s.) od žalovanej zaplatenia istiny 2592,55 eur, úroku 1976,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2692,55 eur od 5.9.2020 do 11.10.2022, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2642,55 eur od 12.10.2022 do 17.1.2023, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2592,55 eur od 18.1.2023 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod číslom zmluvy 1909009157 (ďalej aj ako „zmluva“) úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, žalobca v súlade so zmluvnými dojednaniami vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 28.8.2020. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7 - dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, a tak sa voči právnenému predchodcovi žalobcu od 5.9.2020 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 100 eur platbami vo výške 50 eur dňa 11.10.2022 a 50 eur dňa 17.1.2023. Táto suma bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Právny predchodca žalobcu si v tomto konaní uplatnil voči žalovanej dlžnú istinu úveru vo výške 2592,55 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná právnenému predchodcovi žalobcu napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Zároveň si právny predchodca žalobcu v tomto konaní uplatnil voči žalovanej aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci v upomínacom konaní platobným rozkazom sp. zn. 6Up/924/2023 zo dňa 07. júna 2023, proti ktorému žalovaná podala odpor.

4. Vec bola postúpená Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie pod spisovou značkou 100Csp/40/2023.

5. Odpor žalovaná odôvodnila tým, že má v tomto konaní postavenie spotrebiteľa a ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň uviedla, že nárok právneho predchodcu žalobcu popiera v celom rozsahu, pričom svoj názor odôvodnila tým, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, keďže v dostatočnom predstihu pred uzavretím zmluvy jej neposkytol opis hlavných vlastností ponúkaného úverového produktu spolu s dobou, počas ktorej je veriteľ viazaný obsahom uvedenej ponuky prostredníctvom informačného formuláru o zmluvných podmienkach. Úverová zmluva bola uzatvorená 17.9.2019 a v rovnaký deň jej bol predložený formulár o zmluvných podmienkach. Z uvedeného jej vyplynulo, že nebola riadne informovaná o podmienkach úveru, pričom odkázala na rozhodnutie SD EÚ zo dňa 18.12.2024 sp.zn. C 449/13, CA Consumer Finance, (bod 46 - v prípade úverového produktu sa neďá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere). Zároveň ďalej uviedla, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri preverení bonity, a preto požadovala, aby úver zo zmluvy bol vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Následne uviedla, že došlo k neplatnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru, a to jednak z nedostatku odbornej starostlivosti a samotnej neplatnosti mimoriadnej splatnosti. Toto tvrdenie odôvodnila tým, že právny predchodca žalobcu listinou označenou ako „3. Upomienka - výzva na zaplatenie“ zo dňa 28.7.2020, upozornil žalovanú že je v omeškaní s plnením 3 splátok úveru na základe zmluvy, pričom žalovanú požiadal o úhradu sumy 163,44 eur, a súčasne žalovanú upozornil, že ak neuhradí ani splátku úveru zo zmluvy splatnú ku dňu 20.5.2020, hodlá využiť právo veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa predloženej doručky „3. Upomienka - výzva na zaplatenie“ prevzala žalovaná dňa 31.7.2020. Najbližšie splatnou splátkou (s prihladením na vyhotovenie poslednej výzvy ku dňu 28.7.2020, ktorú žalovaná prevzala dňa 31.7.2020) bola splátka splatná ku dňu 20.8.2020. Žalovaná dlh v omeškaní neuhradila, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru zo zmluvy listinou zo dňa 25.8.2020 označená ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“, ktorú žalovaná podľa predloženej doručky prevzala dňa 28.8.2020, a aj týmto dňom nastali i účinky mimoriadnej splatnosti. Potom s prihladením na pretrvávajúce 3 mesačné omeškanie žalovanej s uvedenou splátkou, a chronologický postup právneho predchodcu žalobcu súvisiaci s vyhlásením mimoriadnej splatnosti, je preukázané že právny predchodca žalobcu jednoznačne uplatnil svoje právo po uplynutí prekluzívnej lehoty (t.j. po splatnosti najbližšej budúcej mesačnej splátky), ak s účinnosťou ku dňu 28.8.2020 vyhlásil úver zo zmluvy za predčasne splatný. S prihladením na uvedené a preto že mimoriadna splatnosť nenastala, mohol právny predchodca žalobcu v tomto konaní uplatniť len tie splátky ktoré sa do podania tohto návrhu stali splatné a len do výšky omeškanej a splatnej istiny úveru. Keďže právny predchodca žalobcu podal návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 19.5.2023 – potom je zrejmé, že do dňa 19.5.2023 sa stali splatné len splátky zo zmluvy od 20.10.2019 – do 19.5.2023 t.j. 43 splátok (3 splátky za rok 2019, 12 splátok za rok 2020, 12 splátok za rok 2021, 12 splátok za rok 2022, 4 splátky za rok 2023). Keďže však žalovaná do času podania žalobného návrhu právnenému predchodcovi žalobcu plnila sumu 661,36 eur, (ktorú sumu je potrebné započítať na úhradu istiny dlhu zo zmluvy), potom splatný dlh žalovanej ku dňu 19.5.2023 predstavuje len 682,39 eur (1.343,75 eur - 661,36 eur).

6. Právny predchodca žalobcu vo vyjadrení k odporu uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za nedôvodný, bez opory v zákone a v skutkovom stave. Právny predchodca žalobcu tvrdí, že predloženými listinnými dôkazmi, konkrétne Štandardnými Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere preukázal, že žalovaná bola informovaná o ponúkanom úverovom produkte pred samotným uzavretím úverovej zmluvy, taktiež preveroval jej bonitu, a to preverením jej príjmov z externého zdroja v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie výšky príjmu na úrovni minimálne 1365 eur mesačne. Čistá priemerná mzda z údajov poskytnutých žalovanou bola zistená na úrovni 1110,45 eur priemerne. Zároveň preveril aj úverovú zaťaženosť žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií. Celková výška splátok úverov žalovanej predstavovala 156 eur. Žalovaná v žiadosti o úver uviedla rodinný stav: rozvedená, žiadne vyživované deti, výška mesačných výdavkov na úrovni 30 eur. Suma životného minima v čase uzavretia úverovej zmluvy bola na úrovni 210,20 eur. Pri výške príjmov 1110,45 eur, výške záväzkov žalovanej na úrovni 156 eur, výške mesačných výdavkov 30 eur a po odrátaní sumy životného minima 210,20 eur, predstavoval disponibilný príjem žalovanej sumu

714,25 eur, čo dostatočne postačovalo pre poskytnutie úveru so splátkou á 54,48 eur mesačne. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 3000 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 54,48 eur. Právny predchodca žalobcu tvrdil, že predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.5.2020 v sume 54,48 eur, na ktorej zaplatenie bola vyzvaná v 3.upomienke. Nakoľko žalovaná omeškané splátky nezaplatila, úver vyhlásil za predčasne splatný, čo bolo oznámené žalovanej listom zo dňa 25.8.2020. Právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil dňa 25.8.2020 a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.5.2020, tj. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

7. Žalovaná na vyjadrenie právneho predchodcu žalobcu reagovala vyjadrením zo dňa 30.12.2023, v ktorom opakovane poukázala na to, že veriteľ nemal k dispozícii doklady žalovanej o jej príjme, tieto len odhadoval, nedisponoval údajom o nákladoch žalovanej, žiadosť o poskytnutie úveru vyplnil poverený sprostredkovateľ úveru bez akejkoľvek súčinnosti so žalovanou, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že absentuje na listine podpis žalovanej, rovnako veriteľ nemal žiadnu vedomosť o majetkových pomeroch žalovanej. Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, vedel, by, že žalovaná žila v podnájme so súhrnnými nákladmi na bývanie vo výške 450 eur a vtedy ešte maloletým synom a mala v čase poskytnutia úveru niekoľko nesplatených bankových a nebankových úverov. Právny predchodca žalobcu síce predložil výpis z neznámeho registra (nie je zrejmé kto je pôvodcom resp. vystaviteľom výpisu), pravdepodobne sa jedná o internú evidenciu žalobcu, nakoľko pokiaľ by žalobca vykonal skutočné zisťovania ohľadom úverového zaťaženia žalovanej v NRKI alebo SRBI (čo je štandardne v súdnej praxi akceptovaný postup s odbornou starostlivosťou) zistil, by že žalovaná mala v čase uzatvorenia najmenej 3 nesplatené (a nesplácané) bankové úvery a niekoľko menších nebankových pôžičiek a to i od žalobcu. Zmluvy, predmetom ktorých boli nesplatené (a nesplácané) bankové pôžičky (pozn. žalovanej: je zrejmé, že nie dobrá platobná disciplína žalovanej je evidovaná v úverových registroch a pri postupe s odbornou starostlivosťou by toto žalobca nepochybne zistil) sa stali predmetom súdneho konania pred Okresným súdom Trnava, konkrétne

-sp. zn. : 27Csp 63/2021 – predmetom ktorého sa stala Zmluva o spotrebiteľskom úvere z dňa 19.09.2013 na sumu 10.000 EUR so spoločnosťou Tatra banka, a. s. – výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 212,03 EUR;

-sp. zn. : 19Csp /31/ 2021 – predmetom ktorého sa stala Zmluva o spotrebiteľskom úvere z dňa 20.06.2013 na sumu 5.000 EUR so spoločnosťou Tatra banka, a. s. , – výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 106,02 EUR;

-sp. zn. : 21Csp/32/2021 – kde žalovaná vystupovala rovnako ako žalovaná, pričom predmetom uvedeného konania bolo zaplatenie sumy 12.134,23 EUR s prísl. Zmluvy o Splátkovom úvere z dňa 21.03.2014, uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou Slovenská Sporiteľňa, a. s.; výška mesačnej splátky úveru predstavovala sumu 126,27 EUR.

8. Ďalším preukázateľne nesprávnym údajom vyplývajúcim zo Žiadosti so skutočným stavom je ten o mesačných finančných výdavkoch žalovanej. Aj za predpokladu, že by žalovaná skutočne vlastnila nehnuteľnosť a nemala žiadnu vyživovaciu povinnosť, nie je možné, aby jej mesačné výdavky dosahovali úroveň 30 EUR mesačne, nakoľko je zrejmé že minimálne výdavky spojené z bývaním v sebe zahŕňajú spotrebu vody, elektriny, stravu, ošatenie, iné náklady napr. spojené s cestou do zamestnania. Nesprávnosť údajov v obsahu Žiadosti podčiarkuje i skutočnosť, že napriek tomu že žalobca disponoval výpisom z osobného účtu žalovanej, z obsahu ktorého vyplýva, že v mesiaci pred poskytnutím úveru mala žalovaná mesačný výdavok na telekomunikačné služby vo výške 36,72 EUR – je zrejmé, že ak by žalobca skutočne údaje z predloženej listiny overoval je vylúčené aby uviedol mesačné výdavky žalovanej vo výške 30 EUR. Napokon sám žalobca podčiarkuje nesprávnosť vlastných údajov nakoľko tvrdí, že zistil mesačné výdavky žalovanej (len) na splátkové úvery vo výške 156 EUR, ktorý údaj napokon zo žiadosti vôbec nevyplýva a súčasne bez ďalšieho popiera správnosť údajov o výške mesačných výdavkov žalovanej.

Žalobca teda žiadne zmysluplné zisťovania nevykonal, uskutočnil síce formálne kroky ktoré by sa mali javiť ako skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver – je však nad všetky pochybnosti zrejmé, že tieto nemali absolútne žiadnu výpovednú hodnotu, a tie údaje ktoré žalobca aj získal – nijako pri skúmaní bonity žalovanej nezohľadnil.

Sumárne možno uzavrieť, že ak súčet mesačných nákladov žalovanej bol v rozhodnom období

- suma životného minima v rozhodnom období predstavovala 210,20 EUR mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,
- 95,96 EUR mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepĺnoleté dieťa.
- žalobcom zistené úvery vo výške 156 EUR
- 44 EUR (telefón)
- 450 EUR (nájom)
- výška mesačnej splátky 212,03 EUR (úver Tatra banka)
- výška mesačnej splátky 106,02 EUR (úver Tatra banka)
- výška splátky 126,27 EUR (úver SLSP)
- výška mesačnej splátky 37,78 EUR spoločnosti ZINC (spotrebiteľský úver)
- výška mesačnej splátky 22,06 EUR spoločnosti ZINC (spotrebiteľský úver)

spolu vo výške 1.462,30 EUR, v ktorej sume nie sú zahrnuté potreby žalovanej na stravu, ošatenie a ďalšie náklady na bývanie príp. iné. V ďalšom zopakoval argumentáciu týkajúcu sa mimoriadnej splatnosti úveru vo vzťahu k splneniu zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

9. Súd uznesením sp. zn. 100Csp/40/2023-130 zo dňa 6. novembra 2024 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca (Ahoj, a.s.) a na miesto neho vstúpil nový žalobca (Intrum Slovakia, s.r.o.). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2024.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 07.02.2025 uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Spolu s týmto podaním predložil súdu dôkazy ohľadom skúmania bonity žalovanej, čím preukázal, že právny predchodca žalobcu dodržal zákonné povinnosti v zmysle §7 ods. 1. zákona č. 129/2010 Z.z.. Medzi uvedenými dôkazmi predložil: výpisy z účtu, kópiu občianskeho preukazu, výpis z registra klientskych informácií, kópia občianskeho preukazu, výpis z bankového účtu, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z interného systému, z ktorého vyplýva, že právny predchodca preverovali rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, výpočet, v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Z uvedeného výpočtu vyplýva, že právny predchodca žalobcu na základe údajov preveroval stav, príjmy a výdavky žalovanej spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Z dokumentácie vyplynulo, že právny predchodca žalobcu preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientskych informácií a preukázal, že žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu priemerný výmeriavací základ aspoň 1365 eur. Taktiež uviedol, že z uvedeného výpisu z registra klientskych informácií vyplýva, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala iné existujúce úvery so sumou splátky 156 eur. Žalovaná v žiadosti o úver uviedla, že počet vyživovaných osôb je 0. Výpočtom, v ktorom právny predchodca žalobcu od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 1110,45 eur odpočítal sumu životného minima platného od 1.7.2019 do 30.6.2020 vo výške 210,20 eur, splátky iného úveru podľa NRKI spolu s mesačnými výdavkami vo výške 157,18 eur a tak dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať a to sumu 743,07 eur. Nakoľko splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 54,58 eur právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne sme preverili stav, príjmy a výdavky žalovanej. Žalovaná sa poskytnutý úver v sume 3000 eur zaviazala splácať formou 96 pravidelných mesačných anuitných splátok á 54,48 eur. Spolu sa zaviazala zaplatiť sumu 5230,08 eur. Navýšenie úveru predstavuje zmluvne dojednaný úrok z úveru, ktorý je súčasťou úverových splátok. Žalovaná na úvere zaplatila celkovo sumu 661,36 eur. Z úhrad v celkovej sume 661,36 eur zaplatenej žalovanou bolo na istinu úveru započítaných 407,45 eur, zvyšná časť v sume 253,91 eur bola započítaná na úhradu úrokov. Z uvedeného dôvodu tak nesplatená istina, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu predstavuje sumu 2592,55 eur s príslušenstvom a taktiež nárok na zaplataenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov. Po odpočítaní sumy 253,91 eur započítanej na úhrady úrokov od celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 2230,08 eur si právny predchodca žalobcu v žalobe uplatnil neuhradené zmluvné úroky vo výške 1976,17 eur. Z prehľadu splátok a úhrad, ktoré boli predložené vyplýva, že žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelne mesačné splátky nesplnila riadne a včas. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny právny predchodca žalobcu poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 28.7.2020 upozornil žalovanú na omeškание so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovaná bola upozornená, že pre prípad nezaplataenia dlhu na splátkach mu vzniká právo na predčasné zosplataenie úveru. Nakoľko žalovaná

dĺžné splátky úveru nezaplatila, listom zo dňa 25.8.2020 úver právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil pre splátku splatnú dňa 20.5.2020.

11. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 18.2.2025 znova uviedla, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, preto došlo k neplatnosti mimoriadnej splatnosti po prekluzívnej lehote a že podľa jej názoru žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Žalovaná tvrdí, že ak právny predchodca žalobcu vyhotovil ku dňu 28.7.2020 poslednú výzvu pred zosplatnením, potom splátka, pre ktorú sa dlh stáva splatný, bola podľa tvrdenia žalobcu splátka splatná k 20.5.2020. Žalovaná podľa predloženej doručky „3 upomienka – výzva na zaplatenie“ zo dňa 28.7.2020 prevzala dňa 31.7.2020, tzn. najbližšie splatnou splátkou (s prihladnutím na vyhotovenie poslednej výzvy ku dňu 28.7.2020, ktorú žalovaná prevzala dňa 31.7.2020) bola splátka splatná ku dňu 20.8.2020. Žalovaná dlh v omeškaní neuhradila, preto právny predchodca žalobcu, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru zo zmluvy listinou zo dňa 25.8.2020 označená ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“, s účinnosťou ku dňu 20.5.2020. Potom s prihladnutím na pretrvávajúce 3 mesačné omeškanie žalovanej so splátkou zo dňa 20.5.2020, a chronologický postup právneho predchodcu žalobcu súvisiaci s vyhlásením mimoriadnej splatnosti, je preukázané, že právny predchodca žalobcu jednoznačne uplatnil svoje právo po uplynutí prekluzívnej lehoty (t.j. po splatnosti najbližšej budúcej mesačnej splátky), ak dňa 25.8.2020 vyhlásil úver zo zmluvy za predčasne splatný. Záverom vo svojom vyjadrení uvádza, že (dátum splatnosti poslednej splátky na zmluvu mal nastať dňa 20.9.2027 – právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku úveru pred termínom konečnej splatnosti, ak tak učinil dňa 20.11.2023.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 7.10.2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca, žalovaná ani jej právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili s jeho vykonaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti sporových strán podľa § 180 CSP.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením nižšie uvedených listín, pričom zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu – Ahoj, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 27.9.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1909009157 (č.l. 4 – 11 spisu), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala právnemu predchodcovi žalobcu splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 54,48 eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 20.10.2019, frekvencia splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a dátum splatnosti poslednej splátky bol dojednaný na 20.9.2027. V zmluve si strany dohodli výšku úrokovej sadzby 16,66 % ročne, v zmluve bola ďalej uvedená RPMN vo výške 16,66 %, celkové náklady spotrebiteľa 2230,08 eur a celková čiastka 5230,08 eur. V bode 2. zmluvy sú uvedené predpoklady výpočtu RPMN aj vzorec výpočtu RPMN.

15. Listom zo dňa 28.7.2020 označeným ako „3. upomienka – výzva na zaplatenie“ (č.l. 13 spisu) právny predchodca žalobcu opätovne vyzval žalovanú na okamžitú úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 163,44 eur. Zároveň právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že v prípade, ak neuhradí splátku úveru splatnú dňa 20.5.2020 vo výške 54,48 eur najneskôr v lehote do 25.8.2020, veriteľ bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru na základe zmluvy. Upozornil ju tiež, že ak neuhradí dlžnú čiastku omeškaných splátok, vzniknú jej ďalšie náklady spojené s vymáhaním dlhu. Upomienka bola žalovanej doručená dňa 31.7.2020 (č.l. 16 spisu).

16. Listom zo dňa 25.8.2020 označeným ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ (č.l. 14 spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vzhľadom na skutočnosť, že je v omeškaní s úhradou splátky úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1909009157 vo výške 54,48 eur, ktorá bola splatná dňa 20.5.2020, po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bola v upomienke 3 upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a túto dlžnú splátku úveru v stanovenej lehote neuhradila, jej dlh zo zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 20.5.2020, a to v súlade s bodom 4.2 písm. d) zmluvy v nadväznosti na § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlžného zostatku vo výške 217,92 eur, z toho istina 68,97 eur a úroky 148,95 eur. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené prostredníctvom Slovenská pošta, a.s. dňa 28.8.2020 (č.l. 16 spisu).

17. Listom zo dňa 13.10.2020 označeným ako „Oznámenie“ (č.l. 15 spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že z dôvodu technickej chyby pri výpočte zostatku úveru došlo k chybnému uvedeniu dlžného zostatku, ktorý bol uvedený vo Vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Správny zostatok úveru je ku dňu 20.5.2020 suma 3021,50 eur, z toho istina 2872,55 eur a úroky 148,95 eur. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 16.10.2020 (č.l. 16 spisu).

18. Z prehľadu platobnej disciplíny žalovanej (č.l. 17-18 spisu) vyplýva, že celkové prijaté plnenie od žalovanej činí 661,36 eur, z toho prijaté plnenie započítané na istinu úveru 407,45 eur a prijaté plnenie započítané na dlžný úrok z úveru 253,91 eur.

19. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 27.4.2023 (č.l. 19 spisu) oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že aktuálna výška dlžnej sumy je 3857,40 eur s tým, že zaplatením dlžnej sumy v plnej výške do 7.5.2023 predíde ďalšiemu možnému navyšovaniu o úroky z omeškania. Výzva nazaplatenie bola odovzdaná na poštovú prepravu žalovanej dňa 2.5.2023, o čom svedčí predložená ePotvrdenka (č.l. 21 spisu).

20. Skúmanie bonity žalovanej žalobca preukazoval kópiou občianskeho preukazu žalovanej, výpisom z bankového účtu žalovanej, výpisom z registra klientskych informácií, dotazníkom o preverovaní príjmu a dokumentom z interného systému, z ktorého mal súd za zistené, že právny predchodca žalobcu preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, výpočet v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Veriteľ preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientskych informácií. Žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru právnomu predchodcovi potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu čistý mesačný príjem 985 eur, 1000,36 eur a 1346 eur. Podľa výpisu z registra klientskych informácií mala žalovaná v čase žiadosti o úver mala 3 existujúce úvery vo výške: 1000 eur, s výškou splátky 50 eur, 3000 eur, s výškou splátky 77 eur, 1000 eur, s výškou splátky 29 eur. Výpočtom, v ktorom právny predchodca žalobcu od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 1110,45 eur odpočítal sumu životného minima platného od 1.7.2019 do 30.6.2020 vo výške 210,20 eur, splátku iného úveru podľa NRKI vo výške 157,18 eur, tak dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 743,07 eur.

21. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok a jej prílohy vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, v ktorom bola zahrnutá aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní.

22. Podľa čl. 3, bod 3.2. písm. d) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1909009157 zo dňa 27.9.2019, v prípade, ak dlžník nespláca splátky úveru riadne a včas, je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a teda, ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 502 ods. 1 ObchZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/194 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov,

30. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

34. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (účinného v čase uzavretia zmluvy) (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa § 7 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods., 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

40. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, ab) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

41. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

42. Podľa § 7 ods. 18 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

43. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

44. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, ab) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

45. Podľa § 7 ods. 27 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

46. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane

žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, spis. zn. 2Cdo205/2009).

47. Z dôvodovej správy k § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že novým znením tohto ustanovenia chcel zákonodarca sprísniť sukcesiu do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi. To znamená, že cieľom bolo dosiahnuť stav, kedy sukcesia do práv veriteľa bude možná iba v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude zároveň predmetom prevodu alebo prechodu pohľadávka zo spotrebiteľského úveru v celosti. Z § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase tvrdeného postúpenia pohľadávky vyplýva, že právo zo spotrebiteľskej zmluvy je možné platne postúpiť iba v prípade, že postúpenie (i) sa týka celej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy a zároveň (ii) sa uskutoční v čase po dohodnutom konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo postúpenie sa bude týkať pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti – inak povedané v čase, kedy už bola pohľadávka pre zlyhanie spotrebiteľa predčasne zosplatená.

48. Predmetný právny vzťah zo zmluvy medzi stranami sporu súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52a nasledujúce Občianskeho zákonníka a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol zároveň spotrebiteľským úverom.

49. Súd v prvom rade skúmal, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, a teda, či boli splnené zákonné predpoklady pre postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na žalobcu a či právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanej.

50. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu, v ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 3.000 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 16,66 %, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať 96 mesačnými splátkami vo výške 54,48 eur počnúc od 20.10.2019 do 20.9.2027, kedy sa mala stať splatnou posledná splátka úveru. Mesačné splátky sa žalovaná zaviazala uhrádzať do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaná však úver nesplácala riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok bolo preukázané, že pohľadávka uplatnená v tomto konaní z tejto zmluvy mala prejsť na žalobcu s účinnosťou od dňa 13.11.2023, teda v čase pred konečným termínom splatnosti úveru dohodnutým v zmluve (t.j. 20.9.2027). Teda pre úspech žalobcu bolo podstatné v prvom rade tvrdiť a preukázať, že došlo k platnému zosplateniu úveru pred dňom 13.11.2023

51. Žalobca v konaní poukázal na to, že jeho právny predchodca skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, pričom v tejto súvislosti odkázal na predložené listinné dôkazy, a to kópiu občianskeho preukazu žalovanej, výpis z bankového účtu žalovanej, výpis z registra klientskych informácií, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z interného systému, z ktorého vyplýva, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej. Žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru právnenému predchodcovi potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu čistý mesačný príjem vo výške 985 eur, 1000,36 eur a 1346 eur. Z výpisu z registra klientskych informácií vyplýva, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala 3 existujúce úvery vo výške: 1000 eur, s výškou splátky 50 eur, 3000 eur, s výškou splátky 77 eur, 1000 eur, s výškou splátky 29 eur. Výpočtom, v ktorom právny predchodca žalobcu od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 1110,45 eur odpočítal sumu životného minima platného od 1.7.2019 do 30.6.2020 vo výške 210,20 eur, splátku iného úveru vo výške 157,18 eur, tak dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 743,07 eur. Dohodnuté splátky úveru boli vo výške 54,48 eur, preto bol úver schválený.

52. V prípade lustrácie jestvujúcich úverov, žalobca resp. jeho právny predchodca vychádzal len z internej lustrácie, nakoľko pri skúmaní bonity bral do úvahy len splátky úverov poskytnutých právnym

predchodcom žalobcu žalovanej v troch predchádzajúcich prípadoch. Ak by právny predchodca žalobcu žiadal o informácie z SRBI, zistil by, že žalovaná má nesplatené 3 bankové úvery v Tatra banka, a.s. a Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorý splácala splátkami vo výške 212,03 eur, 106,02 eur a 126,27 eur. Veriteľ mal možnosť z výpisu z účtu banky zistiť, že žalovaná bola v čase pred uzatvorením zmluvy v debete, t.j. jej mesačné výdavky prevyšovali jej príjmy (viď výpis z účtu za august 2019, ktorý tvoril jeden z podkladov veriteľa pri zisťovaní bonity žalovanej). Rovnako mal veriteľ v čase uzatvorenia zmluvy vedomosť, že žalovaná je jeho dlžníkom na základe troch skôr uzatvorených zmlúv o úvere, dokonca v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bola v omeškaní so splácaním splátok. Tieto tvrdenia žalovanej žalobca nerozporoval. Napriek tomu, že reálne fakty, o ktorých mal veriteľ vedomosť, poukazovali na rizikovosť žalovanej, veriteľ pri skúmaní bonity formalisticky aplikoval namiesto skutočných nákladov sumu životného minima ako sumu predstavujúcu náklady na uspokojovanie základných životných potrieb a sumu 30 eur ako bližšie nešpecifikované finančné výdavky, hoci nemal zistené ani zakladené informácie o žalovanej týkajúce sa zabezpečovania životných potrieb. Ak by veriteľ zisťoval už len základný údaj týkajúci sa nákladov na bývanie, zistil by, že ide o najvyššiu položku vo výdavkoch žalovanej, keďže žalovaná nemala zabezpečené bývanie vo vlastnej nehnuteľnosti. Takúto informáciu mohol veriteľ zistiť pred uzatvorením zmluvy vyžadením žalovanej pri vyplňaní žiadosti. Rovnako veriteľ nevyhodnotil účel poskytnutia pôžičky, ktorým boli „bežné výdavky domácnosti,“ z takto formulovaného účelu úveru vyplýva, že žalovaná už v čase žiadosti o v poradí štvrtý úver u právneho predchodcu žalobcu nedokázala pokryť bežné výdavky zo svojho príjmu, čo malo viesť veriteľa k väčšej ostražitosťi a riadnemu skúmaniu spôsobilosti žalovanej splácať úver. Záver veriteľa o tom, že žalovaná mala v čase posudzovania bonity finančnú rezervu a výška prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, mala byť až v sume 743,07 eur mesačne nezodpovedá skutočnému stavu, ale je len výsledkom výpočtu veriteľa dosiahnutého aplikovaním selektívnych predpokladaných výdavkov, umelo znížených tak, aby sa žalovaná javila ako osoba s dobrou bonitou a mohol jej byť poskytnutý úver.

53. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 sa výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, čo však nezabavuje veriteľa povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenie jeho životných potrieb. Veriteľ je v každom prípade povinný zisťovať reálne náklady spotrebiteľa, čo v danom prípade žalobca nepreukázal. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a posúdenie toto, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných mesačných výdavkov taká suma, aká bude potrebná na splácanie úveru. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

54. Na základe vykonaného dokazovania teda súd dospel k záveru, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepredložil súdu potrebné dôkazy preukazujúce, že by veriteľ pred uzatvorením zmluvy so žalovanou skúmal riadne jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver, preto porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, konať s odbornou starostlivosťou, čo má za následok nemožnosť úver zosplatiť.

55. Vzhľadom na uvedené zosplatnenie spotrebiteľského úveru tvrdené v žalobe je neplatné pre rozpor so zákonom, a to konkrétne pre rozpor s § 11 ods. 2 v spojení s § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže toto zosplatnenie spotrebiteľského úveru je neplatné nedošlo ani k tvrdenému platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na žalobcu. Totiž v zmysle § 17 Zákona o spotrebiteľských zákonoch v znení účinnom v deň tvrdeného postúpenia pohľadávky platne nemožno postúpiť pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred dohodnutým dňom konečnej splatnosti. Možno konštatovať, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, preto súd žalobu zamietol.

56. Keďže vyššie uvedený dôvod je zároveň dôvodom pre zamietnutie žaloby ako celku, súd nepovažoval za hospodárne a ani efektívne zaoberať sa ďalšou argumentáciou žalovanej obsiahnutej v jej vyjadreniach.

57. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, keďže mala plný úspech vo veci priznal proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva v celom rozsahu. (výrok II.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonaval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.